

מ"ת 23959/10/18 - מדינת ישראל נגד צ א

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 23959-10-18 מדינת ישראל נ' א(עציר)
תיק חיצוני: 423611/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	צ א (עציר)

החלטה

1. בהמשך לדיון שהתקיים בפניי ביום 18.10.18, להלן החלטתי בנוגע לטיעון ב"כ הצדדים בנוגע לראיות והשלכת העולה מהראיות על שאלת עוצמת העילה במקרה זה.

2. בדיון מיום 16.10.18 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה "במובן הפורמאלי", אך טען לכרסום בהן וכן טען למחדלי חקירה. בנוסף נטען, כי מאז שחרור המשיב בראשית החקירה בחודש ספטמבר ועד למעצרו מחדש בראשית אוקטובר, לא חל שינוי מהותי בראיות שהצדיק את המשך מעצרו. על כן, טען, שיש להורות על שחרור המשיב בהתאם להחלטת השחרור המקורית של כב' סגה"נ, השופט אור אדם. להלן פירוט תמצית טענות ב"כ המשיב:

א. בימים בהם היה המשיב משוחרר בהרחקה מהמתלוננת, היא הטרידה את המשיב, שלחה לו הודעות כתובות - הן הודעות אהבה והן איומים. בהנחייתו המשיב הגיש על כך תלונה במשטרה והתוצאה היא שהדבר הוביל למעצרו מחדש, מבלי שתלונתו נבדקה כלל.

ב. לא בוצע עימות עם המתלוננת חרף בקשת המשיב.

ג. המתלוננת אישה אסרטיבית שאף תקפה את המשיב בעבר ושברה לו את השיניים. אין להתייחס אליה כאל אישה מוכה או חוששת.

ד. אין בחומר הראיות שנאסף אל התיק בתקופת מעצרו הנוספת הצדקה לשינוי בעמדת בית המשפט והמשך מעצרו.

ה. בעניין העבירה של תקיפת הקטינים אין כל ראיה מלבד דברי המתלוננת.

ו. המשיב אינו מעוניין בכל קשר עם המתלוננת. הילדים אינם ילדיו כך שאין תמריץ להפרת התנאים.

ז. אין מדובר בקשר מתמשך אלא בקשר מזדמן, קצר ללא משק בית משותף.

ח. בתקופת שחרורו ועד למעצרו המחודש לא ביצע כל עבירה נוספת.

ט. לאור כל זאת ניתן להסתפק בהרחקה מאשדוד ואף לא נחוץ פיקוח מלא. לחלופין, נתבקשה ארכה

להצגת חלופה.

3. המדינה השיבה לראיות כדלקמן:

א. תחילת האירוע בספטמבר בפניית שכנים, שגם הקליטו את האיומים מפי המשיב, אך המתלוננת לא שיתפה פעולה עם המשטרה, גם כששטרים שמגיעים למקום רואים את המשיב מונע מהמתלוננת לצאת מהבית. בעקבות מצב ראייתי זה המשיב שוחרר בשלב החקירה בהחלטת כב' סגה"נ, הש' אדם.

ב. ביום 24.9.18 המשיב הגיש תלונה שהמתלוננת מטרידה אותו. המשיב לא נעצר בעקבות זאת, כפי שנטען.

ג. המשיב הובא לחקירה ביום 30.9.18 לאחר שהתקבל פנייה ממודיע ברחוב שהוא רואה אדם מסתובב ברחוב פצוע בראשו. בחקירתו מסר המשיב בתחילה שהמתלוננת ו"ו" פצעו אותו אך לא מעוניין להגיש תלונה; בהמשך שינה גרסאותיו.

ד. החל משלב זה נאספות ראיות נוספות ומשמעותיות אל התיק שהצדיקו את מעצרו מחדש של המשיב, ובין היתר, המתלוננת שיתפה פעולה בחקירה ומסרה תלונה מפורטת לגבי עבירות אלימות כלפיה וכלפי הילדים וכן נאספו ראיות נוספות ששינו את המצב הראייתי ואת היקף העבירות.

ה. אכן לא בוצע עימות, עקב סירוב המתלוננת שטענה שחוששת מהמשיב.

ו. אין אינדיקציה בתיק שבוצעו פעולות במכשיר הטלפון של המשיב לגבי טענותיו ביחס להטרדות מצדה של המתלוננת.

4. בעקבות טענות הצדדים ולבקשת ב"כ המשיב והמשיב עצמו במעמד הדיון, ניתנה החלטה המאפשרת למדינה לבצע השלמת החקירה בשלב זה על דרך חדירה למכשיר הטלפון של המשיב שנמסר כי תפוס במשטרה. בדיון מיום 18.10.18 הסתבר, כי מכשיר הטלפון של המשיב אינו תפוס במשטרה אלא מצוי בפיקדון שלו בשב"ס ועל כן לא ניתן יה הלבצע ההשלמה בזמן הקצר שחלף. משכך, ניתנה החלטה משלימה בעניין זה.

5. עיינתי בטענות ב"כ הצדדים ובחנתי את תיק החקירה. לא מצאתי כי חומר הראיות שבתיק יכול לסייע למשיב או לתמוך בטענה בדבר מסוכנות מופחתת שאינה מצדיקה הטלת תנאים מגבילים. להלן נימוקיי:

6. בהחלטת השחרור מיום 22.9.18 הודגש הקושי הראייתי בתיק. מאז ועד החלטת בית המשפט המחוזי במסגרת עמ"י 8910-10-18 שהורתה על המשך מעצרו של המשיב, השתנתה התמונה הראייתית בתיק באופן משמעותי. לא ניתן לקבל את הטענה, כי אותה החלטת שחרור רלוונטית עוד כיום - הן מהסיבה הדיונית (קיומה של החלטה מפורשת בערכאת הערר) והן לגופו של עניין. על מנת לסבר את האוזן, להלן פירוט של מסמכים רלוונטיים עיקריים שנאספו אל התיק ושלא עמדו בפני המותב שנתן את החלטת השחרור המקורית:

בראש ובראשונה, שיתוף פעולה מצדה של המתלוננת בחקירה שהחל מיום 2.10.18 ובהמשך בימים 3.10.18, 8.10.18 ו- 9.10.18 מסרה הודעות מפורטות. בהודעות אלה מתארת המתלוננת עבירות אלימות פיזית שבוצעו כלפיה וכלפי ילדיה על ידי המשיב באירוע המתואר בכתב האישום; כמו כן המתלוננת מתארת שגרה של התנהגות אלימה מצדו של המשיב ולא אירוע חד פעמי; כמו כן עולה מההודעות רקע של שימוש מאסיבי באלכוהול. המתלוננת חוזרת ומביעה חשש מפני המשיב, מסבירה חוסר שיתוף פעולה קודם בחשש זה ומסרבת

לבצע עימות עמו שכן פוחדת ממנו.

מזכרי שוטרים מיום 2.10.18 המלמדים על התנהגות מתריסה ואלימה של המשיב בתחנת המשטרה והיות המשיב תחת השפעת אלכוהול (וראו גם הודעת המשיב מיום 8.10.18 שמתייחס לצריכת אלכוהול).

תמונת דלת שבורה מהדירה, התומכת בגרסת המתלוננת.

אשוב ואזכיר, כי בתחילת החקירה הראויות התבססו על פניות מודיעים והקלטות של איומי המשיב מחוץ לדירה, כאשר המתלוננת אינה משתפת פעולה, מכחישה כל אלימות ומוסרת שאוהבת את המשיב. אכן, חשד כי מדובר בקורבן אלימות חסר כל מוגנות עצמית היה קיים גם באותו שלב, אך חשד זה לא גובה בראיות נוספות מלבד אלה שנאספו על ידי שכנים מודאגים מחוץ לדירה.

7. טענת ב"כ המשיב כי מדובר במתלוננת אסרטיבית ששברה למשיב את שיניו בעבר אינה נתמכת בראיות וקיימות אינדיקציות הפוכות בתיק. אין בתיק כל ראיה לעצם קרות אירוע שבו נשברו למשיב שיניו, ודאי שאין ראיה הקושרת את המתלוננת לאותו אירוע. גם במעמד הדיון נרשמה הערה מפי המשיב שהדבר לא קרה וטענת ב"כ המשיב כי המשיב מתבייש או חושש למסור את הדברים אינה נתמכת בראיות ולא ניתן לקבל את "עדויות" של הסניגור בהקשר זה כראיה. יודגש, כי חקירות המשיב במשטרה התאפיינו בחוסר שיתוף פעולה, התרסה כלפי השוטרים ושינוי בגרסאותיו.

בחקירה מיום 2.10.18 שעה 21.15 מהמשיב נודף ריח של אלכוהול, הוא מדבר בצורה לא ברורה, דורש לחזור לתא, מקלל את השוטרים ולא משיב לעניין לשאלות. מאשר ששתה אלכוהול, לא מוכן להתייחס להקלטות המושמעות ולגבי המתלוננת מוסר: אתה לראות כמה הודעות היא שולחת לי? חיים שלי אני אוהבת אותך" ובהמשך: את יודעת מי זו ח' זונה הולכת עם ערבים כפרה עליך".

ביום 4.10.18 סירב להשיב לשאלות החוקרים ובשלב כלשהו חזר בו מגרסתו הקודמת ומסר (ש' 37): "בפעם הראשונה שעצרו אותי ח' נתנה לי בוקס לפני זרקה את הבגדים שלי בחוץ ולגבי פטיש זה לא קשור לחקירה אני יגיש באופן עצמאי" לשאלה מי תקף אותו משיב: "ידי שלה אני לא מכיר ולא יודע פרטים וואלה לא זוכר איפה זה קרה מה שיש לי להגיד אני יגיד בבית משפט" ובהמשך לא מוכן להשיב לשאלות החוקרים, לא מגיב לראיות ובטרם מסיים את החקירה באופן חד צדדי מוסר: "לא זוכר בדיוק מי תקף אותי ו' וידיד של ח' לא יודע מי זה עד עכשיו אין לי בגדים...אולי בגלל שהוא ידי שלה החדש היא עברה לגור אצלו אני התעלפתי היו שמה שלוליות של דם לא יודע מה דפקו לי בראש הוא ו וחבר שלה אין לי מושג למה הם תקפו אותו אני בטוח שזה הם הייתי קצת שתוי. זהו אין לי מה להוסיף".

ביום 8.10.18 טען ש"ח נתנה לי פצצה לפני כול הכתרים עפו לי והכתר הקדמי נשבר לי" אך הוא לא התלונן בגין כך, אלא רק התלונן בגין הטרדות מצדה לאחר ששוחרר. ביחס לאירוע האחרון מוסר גרסה שונה כדלקמן (ש' 12): "לא לא לא. ח לא תקפה אותי בראש מי שתקף אותי זה ו' ידיד של ח שאין לי מושג מה שמו לא זוכר איך הוא נראה התעלפתי הייתי שתוי טיפה אני התעלפתי מהמכה עצמה והיתה שלולית של דם זה קרה ברחוב - [מקום מגוריה הקודם של המתלוננת, ע.ח.] זה קרה אחרי שח' עברה דירה היא הלכה לגור אצל חבר שלה..." וטוען שהלכה לישון אצל החבר שלה. לדבריו הגיע למקום כדי לאסוף מכונת תספורת שלו שהיתה ליד הדלת. משלב זה מפסיק להשיב לשאלות החוקרים.

8. בעניין מקום שהות המתלוננת מאז האירוע מיום 21.9.18 וטענת המשיב שהלכה לישון אצל חבר שלה ושזהו גם הרקע לפציעתו בראש הרי שהראיות מלמדות כי אין בסיס לטענה זו של המשיב. הגם שלא יכולה

להיות מחלוקת אמיתית שהמתלוננת רשאית לגור בכל מקום שתחפוץ בו, ועם כל אדם שתחפוץ לגור עמו, הרי שהיא מוסרת במפורש בהודעותיה שמאז 21.9.18 מתגוררת בבית דודה, מוסרת את פרטיו וכתובתו. הדברים נתמכים בהודעת גב' ט' מיום 6.10.18 וראו גם מזכר מיום 7.10.18 בדבר שיחת טלפון עם הדוד המאשר את הדברים וכן מזכר מיום 3.10.18 שהמתלוננת מזומנת לחקירה מאותה כתובת).

לעובדה זו משקל הן במישור הראייתי - כאשר המשיב קושר את אותו "חבר" שאין כל ראייה לקיומו (וגם המשיב לא מוסר פרטים לגביו) לתקיפתו ביום 30.9.18 אך גם מלמד על מסוכנות יתרה של המשיב כלפי המתלוננת, חשדותיו כלפיה והאשמות לא מבוססות שמטיח כלפיה.

9. כאמור, המתלוננת נחקרה באזהרה בעקבות האשמת המשיב את המתלוננת באירוע בו נפצע בראשו ביום 30.9.18.

בחקירה מיום 1.10.18 המתלוננת מוסרת שמכירה את המשיב כארבעה חודשים וחיה איתו כחודשיים וחצי בדירה. "בהתחלה צ' היה מכבד אותי ומתנהג אלי יפה, עם הזמן הוא התחיל להכות אותי" ואז מתארת את האירוע מיום 21.9.18, מתארת נזק לבית, תקיפתה ותקיפת הילדים וכן איומים. בעקבות אותו מעצר עזבה את הדירה וגרה בבית של דוד שלה (מוסרת את פרטיו ואת כתובתו). לדבריה מאז אותו יום לא פגשה אותו אבל הוא התקשר אליה המון פעמים והיא חסמה אותו. שואלת את השוטרים למה שחררו אותו ולשאלת השוטר מדוע בחקירתה הקודמת הכחישה כל תקיפה מסרה שפחדה לספר.

בחקירה מיום 3.10.18 מתארת את האירוע מיום 21.9.18 את תקיפתה ואת תקיפת הילדים. מסרה שמפחדת מהמשיב ופחדה להזמין משטרה, מסרה על חבלות וכן על נזק שגרם לדלת.

בחקירה נוספת מאותו היום מכחישה כל התנהגות אלימה כלפי המשיב ומסבירה שמאז המשיב נעצר עזבה את הדירה ועברה להתגורר אצל הדוד שלה ברחוב --, ומוסרת את פרטיו; מתארת את אירוע האלימות בינו נעצר במקור, מתייחסת לאיומים המוקלטים ומוסרת כי היא חוששת ממנו "אני לא יודעת מה תהיה התגובה שלו שהוא יראה אותי אני מפחדת" (ש' 71).

בחקירה מיום 8.10.18 מכחישה כל התנהגות אלימה כלפיו וכן מכחישה קיומו של "ידיד". המתלוננת מדגישה כי כלל לא היתה בדירה בשבועיים האחרונים מאז שוחרר (לטענה זו תמיכה ראייתית בתיק גם ממקורות נוספים) ולא יודעת כיצד הגיעה שלולית דם לפתח דירתה הקודמת. המתלוננת חוזרת ומביעה חשש רב מפני המשיב.

כמו כן בחקירה יום 9.10.18 נשאלה לגבי התקשורת בינה ובין המשיב בימים מאז שחררו מחקירה. המתלוננת מסרה (ש' 72): "שהוא התקשר אלי הטריד אותי בכל השיחות אני לא עניתי לשיחות שלו אני חסמתי אותו ושלחתי לו הודעה בכלל כל הפחד שהוא בטעות לא יראה אותי ויעשה לי משהו, שלחתי לו שאני אוהבת אותו" ומפנה לצילומי מסך ממכשיר הטלפון שלה. בשלב זה מוזהרת המתלוננת כחשודה בהטרדת המשיב וכן בתקיפתו. המתלוננת הכחישה את המיוחס לה, מסרה שלא הכתה את המשיב ולא התקשרה אליו וכן מסרה: "אני רוצה שתדעי שאני מאוד מפחדת ממנו ואני לא רוצה שישחררו אותו כי אני מפחדת מה הוא יעשה לי אם הוא ישתחרר, בבקשה תעדכני אותי מה קורה מחר".

10. בעניין אותה פציעה בראש אזכיר, כי הפניה למשטרה כי גבר פצוע בראשו מסתובב בשוק ומנסה לבצע עסקאות בכרטיסי אשראי גנובים והוא "מסטול" (ראו מסמך מח). במקביל נמסרת הודעה למשטרה ביום 30.9.18 על ידי הגב' ו ט, שכנתה של המתלוננת, בדבר שלולית דם בפתח דירתה הקודמת של המתלוננת ברחוב --- (דומה כי כיום אין עוד מחלוקת שהמתלוננת עזבה את המקום ולא חזרה אל

הדירה בתקופת שחרורו של המשיב). לעניין זה ראו הודעת גב' ט' מיום 6.10.18, בה נחקרה באזהרה בעקבות גרסתו המקורית של המשיב (ממנה כאמור חזר בו בהמשך). בהודעה מתארת את נסיבות מציאת כתם הדם לפני דלת דירת המתלוננת לשעבר (ראו גם תמונות בתיק) ואת הפניה למשטרה (ראו תמליל הפניה מסמך מז'). לדבריה, לאחר מכן ראתה את המשיב מסתתר בסמוך ואז התקשרה שוב למשטרה. גב' ט' מסבירה, שהמתלוננת בכלל לא היתה במקום כי עזבה את הדירה והיא לא יודעת באיזה יד"ד של המתלוננת מדובר ולשאלת החוקרים מדוע המשיב ימסור שתקפה אותו משיבה (ש' 41): "אני מאד שומרת ממנו מרחק, הוא בן אדם שיכור, והוא מאד מסוכן מבחינתי, כי היה אירוע לפני חודש וחצי שהוא איים עלי שהוא יביא אנשים רוסים שירצחו אותי ויאנסו אותי וישרפו לי את הבית, אני התקשרתי למשטרה, והמשטרה הגיעה, אבל בסוף לא הגשתי תלונה. אבל אני מאד חוששת ממנו בכלל השכרות שלו ובגלל איך הוא מתנהג לח'... לא קשורה לכתם דם הזה ולמה שקרה לו, אני משערת שכמו בתמונה שזה מצולם הכסא היה הפוך, ואולי הוא בא בלילה והיה שיכור כמו כן הפעמים שהוא מגיע שיכור לגמרי, והכל היה חשוך שם, אולי הוא נפל ונפצע...". אפנה גם להודעתה הראשונה של הגב' ט' מיום 21.9.18 המתארת שגרת צעקות ואיומים הנשמעים כלפי המתלוננת מאז הגיעו להתגורר במקום, שומעת חפצים נזרקים והיא צועקת אל תזרקו. לדבריה לא ראתה אלימות פיזית.

11. בכל נוגע לתקיפת הקטינים, אכן מדובר באירוע שהתרחש בתוך הבית ומתואר על ידי המתלוננת בחקירתה. עם זאת, לא אוכל לקבל הטענה כי הראיות בעניין זה מוחלשות. ראשית, כיום בתיק חיזוקים רבים לתלונת המתלוננת ואין תמיכה ראייתית כלשהי לגרסת המשיב, ככל שבכלל ניתן לחלץ גרסה מאמרותיו השונות. שנית, בהודעות המוקלטות מיום האירוע (ראו תמליל שיחה 3) נשמעת בבירור המתלוננת ברקע צועקת על המשיב שלא יגע בילדים. די לי בכך בשלב דיוני זה.

12. לעניין מחדל החקירה הנטען, בתיק הודעת המשיב מיום 24.9.18 מתלונן כנגד המתלוננת שהתקשרה אליו פעמיים והוא ניתק את השיחה ומסר שהמתלוננת היכתה אותו ושברה לו את השיניים. החוקר מתרשם כי המשיב שתוי.

כאמור, המתלוננת נחקרה בעניין זה והכחישה ובכל הנוגע לתקיפתו על ידה גם המשיב בעצמו לא מוסר תלונה ברורה ואין ראיה נוספת בתיק (לרבות לא עדות לעצם קיומן של שיניים שבורות).

כאמור, לא מצאתי בתיק אינדיקציה לפעולה נוספת שבוצעה במכשירי הטלפון מאז אותה תלונה, וניתנה החלטה משלימה לעניין זה, אך קיימים בתיק צילומי מסך ממכשיר הטלפון של המתלוננת (מסמך לג') התומכים בטענתה, כי המשיב ניסה ליצור איתה קשר פעמים רבות ביום 30.9.18 וכן שחסמה אותו במכשיר הטלפון שלה.

בנסיבות אלה, וכפי שהערתי בעל פה גם במהלך הדיון האחרון, הראיות שנאספו אל התיק עד כה מבססים היטב הן את התשתית הלכאורית הנחוצה והן את עילת המעצר. גם אם אניח לזכות המשיב כי האמור בתלונתו מיום 24.9.18 נכון לעניין פניות המתלוננת אליו, וגם אם אניח לזכותו את האמור בהודעת המתלוננת ששלחה לו הודעת אהבים במהלך התקופה, אין בכך כדי להפוך את התמונה על פיה לאור האינדיקציות הברורות בתיק לרמת מוגנות נמוכה מצדה של המתלוננת אל מול התנהגות המשיב, חששה הרב מפניו ואינדיקציה למסוכנות גם כלפי הילדים.

13. מסוכנות המשיב מתעצמת במקרה זה לאור אינדיקציות לשימוש מופרז באלכוהול הנלמד מספר גורמים וכפי שגם נחוזה ונחזה על ידי שוטרים הן ביום 24.9.18, הן ביום 2.10.18.

14. עברו הפלילי של המשיב מכביד וכולל 21 הרשעות משנת 1988 בעבירות רכוש, אלימות, סמים (לרבות מספר הרשעות בסחר בסמים, לאחרונה בשנת 2014), עבירות כלפי שוטרים ועובדי ציבור, הטרדת עד, בריחה ממעצר, הפרות הוראה חוקית והוא ריצה מספר מאסרים בעברו. לאחרונה ממש, ביום 10.7.18 הורשע בעבירת רכוש בבית משפט השלום בתל אביב וטיעון לעונש קבוע לחודש דצמבר.

15. בנסיבות אלה, אם בכלל קיימת חלופה למעצרו של המשיב, ודאי שהיא חייבת לכלול פיקוח הרמטי, על ידי שני מפקחים לפחות בהרחקה משמעותית מהעיר אשדוד.

16. אם תוצג חלופה כזו באולם, אהיה נכונה לבחון אותה ועל סמך ההתרשמות מהחלופה ניתן יהיה לקבל החלטה האם ניתן לסמוך עליה, האם יש לפסלה על הסף ולהורות על מעצר המשיב, או שיש להעמידה לבחינת שירות המבחן.

ניתנה היום, י"א חשוון תשע"ט, 20 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.